

Аги и Ема, Игор Коларов

Право пријатељство

Роман прича необичну причу о усамљеном дечаку Агију и правом пријатељству са луцкастом старицом Емом. Аги је деветогодишњи дечак чији су родитељи презаузети послом. Од родитеља добија удобан животни простор и скупе играчке, али одраста без љубави, нежности и посвећености. Ненаучен да успоставља односе са другим особама и вршњацима, био је усамљен и несрећан. Празан живот се мења од тренутка када упознаје необичну, стару, детињасту Ему. Све што је недостајало његовом животу тада добија: маштање, лудорије, авантуре, одговоре на најнеобичнија питања и сагледавање живота са различитих страна.

Радња се одвија у Улици хрстова, Еминој и Агијевој кући, музеју, школи и новим кућама. Ема је стара и на Агијево питање где су јој родитељи одговара да их види само на старим фотографијама и у сновима. И Аги своје родитеље виђа на фотографијама и у сновима иако су живи, што је веома тужно. Међутим, Аги са Емом проживљава најлепше тренутке. Некада играју шах без шаховских фигура и табле. Једино Ема разуме Агија и када је добила поруку: ДРАГА ЕМА СТОП ПЛАКАО САМ СТОП НЕМОЈ НИКАД ДА МЕ ИСПИТУЈЕШ О ТОМЕ СТОП, Ема га није тешила, само је послала поруку: ДРАГИ АГИ ВОЛИМ ТЕ НОН-СТОП. Аги је схватио да душа има лице Еме. Да би Агију учинила живот садржајнијим, поклонила му је свеску и предложила да у њу записује све што му падне на памет и тако има могућност да живи два живота - свакодневни и онај у свесци.

Аги је био усамљен, тужан, паметан, неприхваћен, необичан, маштовит, толерантан, спонтан, а изненадно срећан са неким ко га разуме. Изненада, затекла га је и рабеснела вест о новој селидби. Ема га је убедила да се не зна зашто је то добро. Нова кућа је њему била ружна као и све претходне. Преко пута је била страћара која га је подсетила на Ему чудну, специфичну, маштовиту, радозналу, великодушну, топлу, пожртвовану, несебичну и чинило га још несрећнијим и усамљенијим.

Када га је једног јутра пробудио ударац каменчићем у прозор, видео је Ему којој је из очију сијало сунце! Како су му родитељи били безосећајни, хладни, себични и површни, Агијеву усамљеност и тугу могло је да претвори у срећу једино њено присуство. Њен долазак му је посебно значао јер је био доказ да је некоме потребан и важан. Истинску радост доживи онај ко стекне право пријатеља, упркос разлици у годинама.

